

an early spring

voorjaarsconcert

kamerkoor Quartna
o.l.v. Arno Kerkhof

blazersensemble Raak
o.l.v. Joxe Migel Etxebarria

Inge Stallinga-Gorissen, viool

Zondagmiddag 18 maart 2012 om 15.30 uur

Lutherse Kerk,
Hondstraat 12-14 Maastricht
Entree 8 €

Programma

KAMERKOOR QUARTNA:

Edward Elgar (1857-1934)

- *As Torrents in Summer*
- *The Shower*

John Bennet (ca. 1570-1610)

- *Weep, O mine eyes*

John Dowland (ca. 1563- ca. 1626)

- *Toss not my soul*

Gustav Holst (1874-1934)

uit Choral Hymns from the Rig Veda:

- *Hymn to the dawn*
- *Hymn to the waters*
- *Hymn to Vena*

INGE STALLINGA-GORISSEN, VIOOL EN ARNO KERKHOF, PIANO:

R. Bernard Fitzgerald (1911-2005), arr. D. Dorff

Gaelic Suite for violin and piano

- *Procession*
- *Elegy*
- *Gigue*

KAMERKOOR QUARTNA

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)

- *The Turtle Dove* BARITON SOLO: GEER HOPPENBROUWERS

Charles Villiers Stanford (1852-1924)

- *Phoebe*

Benjamin Britten (1913-1976)

- *The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard*

BLAZERSEMBLE RAAK:

Ralph Vaughan Williams

Six studies in English folk song, arr. David Bussick

- *Adagio, Lovely on the Water*
- *Andante sostenuto, Spurn Point*
- *Larghetto, Van Dieman's Land*
- *Lento, She Borrowed Some of Her Mother's Gold*
- *Andante tranquillo, The Lady and the Dragon*
- *Allegro vivace, As I Walked Over London Bridge.*

KAMERKOOR QUARTNA:

Ralph Vaughan Williams

uit Five English Folks Songs:

- *The Dark Eyed Sailor*
- *The Spring Time of the Year*

Benjamin Britten

uit Five Flower Songs:

- *To Daffodils*
- *The Succession of the Four Sweet Months*
- *The Evening Primrose*
- *Ballad of Green Broom*

'An early spring': vooraf

Jammer dat *pubs* meestal geen geweldige akoestiek hebben, anders had Kamerkoor Quartna het programma dat het voor vandaag met Blazersensemble Raak heeft voorbereid dáár het beste kunnen laten horen. Engelse *folk songs* maken namelijk het hart van dat programma uit. Zo gaat het koor van Ralph Vaughan Williams enkele van de beroemde *Five English Folk Songs* voor a-capella koor uitvoeren, terwijl Blazersensemble Raak de *Six Studies in English Folk Song* voor dubbel blaaskwintet ten gehore zal brengen. Al even Engels, maar veel minder geschikt voor de kroeg, is het werk van John Dowland, John Bennet, Edward Elgar en Charles Stanford. De Lutherse kerk, die vandaag ons toneel is, lijkt daarvoor veel beter passend, evenals voor de *Choral Hymns* van Gustav Holst en de *Gaelic Suite for violin and piano* van R. Bernard Fitzgerald.

Maar met de *Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard* en zeker de *Flower Songs* van Benjamin Britten, met onder meer liederen over de *daffodil* (gele narcis) en de *primrose* (theunisbloem) zouden we het toneel eigenlijk naar buiten, naar het open Britse landschap moeten verplaatsen.

Kortom, een beetje vroeg en koud misschien nog, maar het komt er nu toch echt aan. Je voelt het, je ruikt het: ...*spring is in the air*.

Teksten en toelichting

Edward Elgar (1857-1934): As Torrents in Summer

De tekst is deel van een gedicht van de Amerikaan Henry Longfellow (1807-1882) door Elgar op muziek gezet als onderdeel van de Cantata "King Olaf".

As torrents in summer,
half dried in their channels,
suddenly rise,
tho' the sky is still cloudless,
for rain has been falling,
far off at their fountains;
So hearts that are fainting,
grow full to o'erflowing,
and they that behold it,
marvel and know not,
that God at their fountains,
far off, has been raining.

*Zoals beekjes in de zomer,
half verdroogd in hun beddingen,
plotseling aanzwellen,
hoewel de lucht nog wolkeloos is,
want er is regen gevallen,
ver weg, bij hun oorsprong;
Zo vloeien moedeloze harten,
weer over van vertrouwen,
en zij die het zien,
verwonderen zich en weten niet,
dat God aan hun oorsprong,
ver weg, voor regen heeft gezorgd.*

In deze tekst wordt een vergelijking gemaakt tussen het plotseling stijgen van waterstromen 's zomers, doordat het regent ver weg aan de bron, en het menselijk hart dat geïnspireerd wordt door God, ook al is de mens zich er niet altijd van bewust dat Hij de inspirator is.

Edward Elgar: The Shower

Deze tekst is een gedeelte van een gedicht van de Engelse dichter Henry Vaughan (1622-1695).

Cloud, if as thou dost melt,
and with thy train of drops
make soft the earth,
my eyes could weep
o'er my hard heart,
that's bound up and asleep;
Perhaps at last
some such showers past
my God would give a sunshine
after rain.

*Wolk, als jij zou smelten
en met je druppels
de aarde zacht zou maken
dan zouden mijn ogen kunnen huilen
over mijn harde hart
dat vastzit en slaapt;
Misschien eindelijk
zou na al die regen
mijn God wat zonneshijn geven.*

John Bennett (ca. 1575-1614): Weep o mine eyes

John Bennet is vooral bekend gebleven als de schepper van het madrigaal 'Weep, o mine eyes'. Dit vierstemmige madrigaal is één van de populairste en meest uitgevoerde van de Engelse madrigalen.

De neergaande lijn waarmee 'Weep, o mine eyes' begint, is gebaseerd op John Dowlands 'Flow my Tears', en het lied is dan ook bedoeld als een hommage aan deze veel beroemdere tijdgenoot van Bennet.

Weep, o mine eyes, and cease not.	<i>Ween, oh mijn ogen, en houd niet op.</i>
Alas these your springtides	<i>Helaas, deze vloedgolven van jou</i>
me thinks increase not,	<i>nemen niet toe, dunkt me.</i>
O when begin you,	<i>Oh, wanneer beginnen jullie</i>
to swell so high	<i>zo hoog te zwellen</i>
that I may drown me in you.	<i>dat ik me in je kan verdrinken?</i>

John Dowland (ca. 1563-ca. 1626): Toss not my soul

In Dowlands tijd was melancholieke muziek in zwang en Dowland was er een belangrijke exponent van. Zijn bekendste werk is het lied "Flow my tears".

Toss not my soul, O love, twixt hope and fear,
Show me some ground where I may firmly stand
Or surely fall, I care not which appear,
So one will close me in a certain band.

Take me Assurance to thy blissful hold,
Or thou Despair unto thy darkest cell.
Each hath full rest, the one in joys enrolled,
The other, in that he fears no more, is well:

When once of ill the utter most is known,
The strength of sorrow quite is overthrown.

*Laat mijn ziel niet balanceren, o lief, tussen hoop en vrees
Geef me een bodem waar ik stevig op kan staan
Of met zekerheid val, het maakt me niet uit welke,
Dat geeft me in elk geval vastigheid.*

*Zekerheid, neem me mee naar je gelukzalige houvast,
Of gij, Wanhoop, naar je donkerste cel.
Beide geven ze volledige rust, de een vervuld van vreugde,
De ander is goed, omdat er geen vrees meer is:*

*Wanneer je eenmaal het allerergste kent,
Wordt de zwaarte van de zorg teniet gedaan.*

Gustav Holst (1874-1934): Choral Hymns from the Rig Veda

Tussen 1906 en 1911 toonde Holst een grote belangstelling voor oosterse filosofie en poëzie. Dat resulteerde onder meer in de 'Choral Hymns from the Rig Veda', die hij in 1910 componeerde. Ze zijn door hemzelf vertaald uit het Sanskriet. 'Veda' komt van 'vid' 'weten'. Het is de naam voor de heilige boeken van de hindoes. 'Rig Veda' betekent 'de Veda der Strofen'. Het bevat 1028 hymnen, met in totaal 10462 strofen. Het zijn lofliederen aan de goden, aanroepingsgezangen en toespelingen op hun mythische daden.

Hymn to the Dawn

Hear our hymn o Goddess, Rich in wealth and wisdom,
Ever young yet ancient, True to Law Eternal.
Wak'ner of the songbirds, Ensign of th'Eternal,
Draw thou near, o Fair one, In thy radiant Chariot.
Bring to her your off'ring, Humbly bow before her
Raise your songs of welcome, As she comes in splendour.

Hymn to the waters

In deze hymne worden de wateren bezongen die door Indra worden gedirigeerd. De vloeiende lijn van de éénstemmige verzen symboliseert de eeuwige beweging van het water.

Flowing from the firmament, forth to the ocean,
Healing all in earth and air, never halting.
Indra, Lord of Heav'n, formed their courses,
Indra's mighty laws can never be broken.
Cleansing waters flow ye on, hasten and help us.
Lo, in the waters dwelleth One, Knower of all on earth and sea,
Whose dread command no man may shun, Varuna, sovran Lord is He.
Onward ye waters onward hie, Cleansing waters flow ye on, hasten and help us,
Dance in the bright beams of the sun. Obey the ruler of the sky
Who dug the path for you to run.

Hymn to Vena

Dit is een ode aan de zon: de intimiteit van de aanvangsnoten bloeit langzaam open en bereikt een climax op het moment dat de zon in haar stralende pracht hoog aan de hemel staat.

Vena comes born of light, He drives the many colour'd clouds onward.
Here, where the sunlight and the waters mingle
Our songs float up and caress the newborn infant. Vena comes.
The child of cloud and mist appeareth on the ridge of the sky
He shines on the summit of creation
The hosts proclaim the glory of our Common Father. Vena comes.
He hath come to the bosom of his beloved.

Smiling on him, She beareth him to highest heav'n.
With yearning heart, on thee we gaze, O goldwing'd messenger of mighty Gods.
Wise men see him in their libations, As the sacrifice mounts to the eternal heights,
Mingling with our solemn chant.
He stands erect in highest heav'n, Clad in noble raiment,
Arm'd with shining weapons, Hurling light to the farthest region,
Rejoicing in his radiant splendour.

R. Bernard Fitzgerald (1911-2005): Gaelic Suite for violin and piano

Bernard Fitzgerald is de enige niet-Brit in het rijtje componisten van dit concert, maar voor de Gaelic Suite maakte hij wel gebruik van toonsoorten en klankkleuren uit de Engelse volksmuziek. Hij leefde in Kentucky, USA, waar hij zich vooral bezig hield met de transcriptie van klassieke werken voor trompet.

De delen van de Gaelic Suite zijn:

- Procession
- Elegy
- Gigue

Ralph Vaughan Williams (1872-1958): the Turtle Dove

Vaughan Williams was zijn leven lang geïnteresseerd in de volksmuziek van 'zijn' Engeland. In 1904, op expeditie om folksongs te verzamelen in Sussex, kwam hij The Turtle Dove tegen. In 1919 publiceerde hij zijn bewerking ervan.

De melodie wordt geïntroduceerd door de bariton solo, als de reiziger die over de aarde gaat zwerven terwijl zijn geliefde achterblijft. Hij bezweert zijn lief dat hij haar trouw zal blijven, ook al zouden de sterren van de hemel vallen. En net als de tortelduif daar in die boom zucht hij om het afscheid van zijn geliefde.

Charles Villiers Stanford (1852-1924): Phoebe

Een lied over de prachtige maar onbereikbare Phoebe. Alles is mooi aan haar. Ook haar ogen, die zacht zijn als die van duiven maar even wreed. Phoebe: geef je aan mij over of ik sterf!

Phoebe sat, Sweet she sat, Sweet sat Phoebe when I saw her,
White her brow, Coy her eye: Brow and eye how much you please me?

Words I spent, Sighs I sent, Sighs and words could never draw her.
Oh my love Thou art lost, Since no sight could ever ease thee.

Phoebe sat, By a fount; Sitting by a fount I spied her:
Sweet her touch, Rare her voice; Touch and voice what may distain you?

As she sung, I did sigh, And by sighs whilst that I tried her,
Oh mine eyes, You did lose Her first sight whose want doth pain you.

Phoebe's flocks, White as wool, Yet were Phoebe's locks more whiter.
Phoebe's eyes, Dove-like mild, Dove-like eyes both mild and cruel.

Montane swears, In your lamps He will die for to delight her.
Phoebe yield, Or I die; Shall true hearts be fancy's fuel?

Benjamin Britten (1913-1976): The Ballad of Little Musgrave and Lady Barnard

'Little Musgrave and Lady Barnard', ook wel bekend als 'Matty Groves' is een oude Engelse volksballade die de overspelige liefdesrelatie beschrijft tussen een dame van goede komaf en haar minnaar, en ermee eindigt dat de echtgenoot hen betrapt en beiden doodt. De ballade dateert op z'n minst uit de 17e eeuw.

Benjamin Britten schreef zijn versie van het oude lied in 1943, bedoeld als koorwerk voor een Engels krijgsgevangenenkamp in Duitsland.

As it fell on one holy-day,
As many be in the year,
When young men and maids together did go,
Their matins and mass to hear,
Little Musgrave came to the church door;
The priest was at private mass;
But he had more mind of the fair women
Then he had of Our Lady's grace.
The one of them was clad in green,
Another was clad in pall,
And then came in my Lord Barnard's wife,
The fairest amongst them all.

Het was op één van de vele
feestdagen van het jaar,
wanneer jonge mannen en
vrouwen naar de kerk gingen.
De kleine Musgrave had meer
oog voor de vrouwen
dan voor de genade
van Onze Lieve Vrouwe.
De één was in groen gekleed
een ander was in het wit.
Maar de vrouw van Lord Barnard
was de mooiste van allemaal.

"I've loved thee, Little Musgrave
Full long, and many a day."
"So have I loved you, my fair ladye,
Yet never a word durst I say."
"But I have a bower at Bucklesfordberry,
Full daintily it is dight;
If thou'lt wend thither, thou Little Musgrave,
Thou's lie in my arms all night.
Yet never a word!"

"Ik houd al zo lang van je,
Musgrave, al vele dagen".
"Ik ook al zo lang van jou, lady,
Maar ik durfde niks te zeggen".
"Ik heb een optrekje in Bucklesfordberry,
heel mooi gebouwd;
Kom daar naartoe, Musgrave,
dan lig je de hele nacht in mijn armen.
Maar zeg niks!"

With that beheard, a little tiny page,
By his lady's coach as he ran.
Says: "Although I am my lady's footpage,
Yet I am Lord Barnard's man."

Een kleine page hoorde dit,
toen hij naast haar koets liep
en zei: al werk ik voor mijn lady,
Lord Barnard is mijn baas.

Then he's cast off his hose, cast off his shoon
Set down his feet and ran ...

And where the bridges were broken down
He bent his bow and swam.

"Awake, awake, thou Lord Barnard,
As thou art a man of life,
Little Musgrave is at Bucklesfordberry,
Along with thine own wedded wife."

He called up his merry men all:

"Come saddle me my steed;
This night must I to Bucklesfordb'ry,
For I never had greater need."

But some they whistled, and sang,
And some they thus could say,
Whenever lord Barnard's horn it blew,
It blew: "Away, Musgrave, away!"

"Me thinks I hear the threstlecock,
Me thinks I hear the jay;
Me thinks I hear Lord Barnard's horn:
Away, Musgrave, away."

"Lie still, lie still, thou Little Musgrave,
And huggle me from the cold;
'Tis nothing but a shepherd's boy,
A driving his sheep to the fold."

By this, Lord Barnard came to his door,
And lighted a stone upon;
And he's pulled out three silver keys,
And open'd the doors each one.
He lifted up the coverlet,
He lifted up the sheet:

"Arise, arise, thou Little Musgrave,
And put thy clothes on;
It shall ne'er be said in my country
I've killed a naked man.
I have two swords in one scabbard,
They are both sharp and clear
Take you the best and I the worst
We'll end the matter here."
The first stroke Musgrave struck,
He hurt Lord Barnard sore;
The next stroke that Lord Barnard struck,
Little Musgrave ne'er struck more.

Hij trok broek en schoenen uit
en begon te rennen.

En waar de bruggen kapot waren
zwom hij zo hard hij kon.

"Word wakker, lord Barnard
man van de wereld,
Musgrave is in Bucklesfordberry,
samen met jouw eigen vrouw."

Hij riep zijn getrouwen bij elkaar:

"Kom, zadel mijn paard
vannacht moet ik naar B.
zo dringend was het nog nooit".

Maar sommigen floten, en zongen
en ze zeiden hiermee
wanneer Barnards hoorn blies:
"Weg, Musgrave, weg!"

"Ik hoor geloof ik een zanglijster
of een vlaamse gaai;
ik hoor geloof ik Barnards hoorn die zegt:
weg, Musgrave, weg!"

"Lig toch stil, Musgrave,
en omarm me tegen de kou;
't is maar een herdersjongen
die zijn kudde naar de kooi leidt."

Tegen die tijd was Barnard bij de deur
tilde een steen op
haalde drie zilveren sleutels tevoorschijn
en opende alledrie de deuren
hij tilde de deken op
hij tilde het laken op:

"Sta op, jij miezerige Musgrave,
en trek je kleren aan;
er zal in mijn land niet gezegd worden
dat ik een naakte vent heb gedood.
Ik heb twee zwaarden in één schede
allebei scherp en schoon
neem jij de beste, ik de slechtste
dan maken we er hier een einde aan."
De eerste slag van Musgrave
verwondde Barnard pijnlijk;
Door de volgende slag van Barnard
sloeg Musgrave nooit meer.

'Woe worth you, woe worth, my merry men all
You were ne'er born for my good!
Why did you not offer to stay my hand,
When you saw me wax so wood?
For I have slaine also the fairest ladye
That ever wore woman's weed.
A grave, a grave," Lord Barnard cried,
"To put these lovers in;
But lay my lady on the upper hand,
For she comes of the nobler kin."

"O wee, o wee, mijn mannen,
wat heb ik aan jullie?
Waarom hield je mijn hand niet vast
toen je mij in woede zag ontsteken?
Want ik heb de mooiste vrouw gedood
die ooit een rouwkleed droeg.
Een graf, een graf", riep Lord Barnard,
"Om deze geliefden in te leggen;
maar leg mijn lady boven,
want zij is van nobeler komaf."

Ralph Vaughan William: Six studies in English Folk Song

De *Six Studies in English Folksong* bestaan uit de volgende zes delen:

1. Adagio ('Lovely on the Water')
2. Andante sostenuto ('Spurn Point')
3. Larghetto ('Van Dieman's Land')
4. Lento ('She Borrowed Some of her Mother's Gold')
5. Andante tranquillo ('The Lady and the Dragon')
6. Allegro vivace ('As I walked over London Bridge')

Deze compositie behoort tot de slechts vier werken die Vaughan Williams schreef voor de combinatie piano-instrument. De oorspronkelijke versie schreef hij voor cello en piano, maar het stuk wordt ook vaak uitgevoerd op onder andere viool, altviool, althobo, saxofoon en piano alleen. Blazersensemble RAAK laat het horen in een bewerking voor dubbelblaaskwintet van de Amerikaan David Bussick.

Volgens de componist zijn de delen geen exacte transcripties van specifieke volksliedjes, maar is elk deel gebaseerd op een herkenbare melodie uit een bepaald genre volksliedje. Zo is het eerste deel een "ballad", het tweede een "Irish tune", het derde een "good square ballad tune in the Aeolian mode", het vierde een "carol", het vijfde een "love song" en het zesde een "brisk patter song".

Ralph Vaughan Williams: uit Five English Folk Songs:

1. The Dark Eyed Sailor

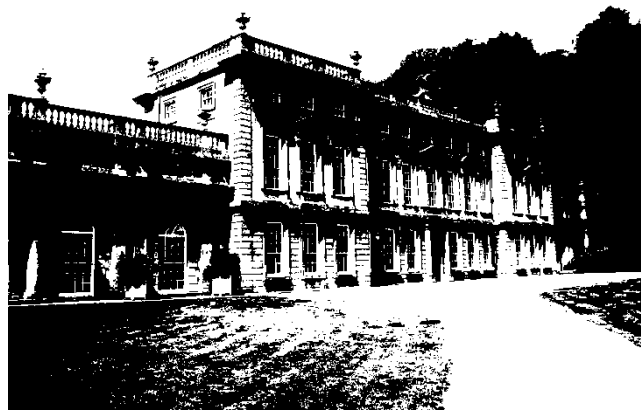
Een jonge vrouw maakt een wandeling en komt een zeeman tegen. Hij vraagt: waarom loop je hier alleen? Zij antwoordt dat een donkerogige zeeman haar ongelukkig heeft gemaakt. Ze hadden allebei de helft van een ring. Zij draagt hem bij zich, de ander ligt onder de golven van de zee. Dan laat de zeeman de andere helft zien. De vrouw barst uit: welkom, William, ik ben rijk, het is voor jou! En ze omhelzen elkaar. Dus, meiden, wees trouw als je vent weg is, want na regen komt zonneschijn.

2. The Spring time of the year

Op een morgen ging ik wandelen, in de lente. Ik hoorde een zeeman en een vrouw samen zingen, dat de dalen weergalmden, terwijl de groene velden de lente verkondigden.

Benjamin Britten: uit Five Flowersongs

De Bloemenliederen zijn gecomponeerd in 1950 voor het zilveren huwelijksfeest van Brittens invloedrijke vrienden Leonard en Dorothy Elmhirst, die probeerden volwasseneneducatie in kunst en cultuur op moderne leest te schoeien in Engeland, met hun landgoed Darlington Hall (Devon) als centrum.

1. To Daffodils (tekst: Robert Herrick 1591-1674)

Fair daffodils, we weep to see
you haste away so soon:
As yet the early rising sun
Has not attained his noon.
Stay, stay, until the hasting day
Has run but to evensong;
And having prayed together,
We will go with you along

We have short time to stay, as you.
We have as short a Spring
As quick a growth to meet decay
As you or anything.
We die, as your hours do, and dry
Away - like to the summer's rain
Or as the pearls of morning's dew
Ne'er to be found again.

*Mooie narcis, hoe treurig is de haast
waarmee je ons verlaat
nog voor de vroeg gerezen zon
het hoogste aan de hemel staat.
Blijf bij mij, haastig gaat de dag voorbij
en zing het uit tot aan de avondklok
en dan, na ons gezamenlijk gebed
gaan we met de kip op stok*

*Net als bij jou, is onze lente kort.
In de tijd die ons bemeten wordt
groeien we snel en takelen weer af.
Als jou en alles, wacht ook ons een graf
We drogen op, vluchtig en zo gauw
als een buitje in de zomer
of als parels van de dauw
om nooit meer terug te komen.*

2. The Succession of the Four Sweet Months (tekst: Robert Herrick)

First, april, she with mellow showers
Opens the way for early flowers

*Eerst komt April – met regentjes zo zacht
baant zij de weg voor vroege bloemendracht*

Then after her comes smiling May
In a more rich and sweet array

*Na haar komt Mei, die stralend lacht
met een nog geuriger en rijker pracht*

Next enters June and brings us more
than those two that went before

*Als Juni komt, dan brengt zij ons zowaar
meer moois dan mei en april bij elkaar*

Then (lastly) July comes and she
more wealth brings in than all those three

*De allergrootste rijkdom brengt ons Juli, zij
doet als alle drie, en daar nog heel veel bij*

4. The Evening Primrose (tekst: John Clare 1793-1864)

When once the sun sinks in the west,
And dewdrops pearl the evening's breast;
Almost as pale as moonbeams are,
Or its companionable star,
The evening primrose opes anew
It's delicate blossoms to the dew
And, hermit-like shunning the light,
Wastes its fair bloom upon the night;
Who, blindfold to its fond caresses
Knows not the beauty he possesses.
Thus it blooms on while night is by;
When day looks out with open eye,
'Bashed at the gaze it cannot shun,
It faints and withers and is gone.

*Als in het westen de zon ten onder gaat,
De avondboezem met parels dauw beslaat,
Haast net to bleek als stralen van de maan
Of zijn begeleidende ster
Dan opent de tere teunisbloem opnieuw.
Haar fraaie bloem voor de dauw,
En, als een lichtschuwe kluizenaar.
verspilt zij haar mooie bloem aan de nacht;
Wie blind is voor dit zacht strelende gebaar,
weet niets van de schoonheid die hij bezit.
Dus bloeit hij op wanneer het nacht wordt;
Wanneer het heldere daglicht komt,
Kan hij, verlegen onder deze blik, niet vluchten
Hij verslapt en verwelkt, en is verdwenen.*

5. Ballad of Green Broom (trad.)

There was an old man liv'd out in the wood,
And his trade was acutting of broom, green broom.
He had but one son without thought without good
Who lay in his bed till t'was noon, bright noon;
The old man awoke one morning and spoke
He swore he would fire the room, that room
If his John would not rise and open his eyes
And away to the wood to cut broom, green broom.

So Johnny arose and slipp'd on his clothes
And away to the wood to cut broom, green broom;
He sharpened his knives and for once he contrives
To cut a great bundle of broom, green broom.
When Johnny pass'd under a Lady's fine house
She call'd to her maid "Go fetch me",
She said: "Go fetch me the boy !"

When Johnny came into the Lady's fine house,
And stood in the Lady's fine room,
"Young Johnny" she said,
"Will you give up your trade
And marry a Lady in bloom, full bloom?"
Johnny gave his consent
And to church they both went
And he wedded the lady in bloom, full bloom

At market and fair all folks do declare,
There's none like the boy that sold broom green broom !

Vroeger werd wilde brem in bossen en beemden afgesneden om er bezems ('broom') van te maken, een beroep van zwervers, leeglopers en niksnutten. Deze populaire volksballade werd vooral gezongen in cafés en pubs waar arme werklui kwamen en de boodschap is duidelijk: "Als je over een goedgebouwd jong mannenlijf beschikt, kun je ooit in de gunst vallen van een rijke dame in nood. En dan moet je geen moment aarzelen"

Britten heeft (met kennelijk genoeg) flink aan de oorspronkelijke tekst zitten sleutelen – zo verschijnt er in deze versie een 'dame in volle bloei' op het toneel. Misschien om nog een excuus te vinden voor zijn keuze als 'flower song', want behalve de brem zijn de bloemetjes ver te zoeken in dit lied. De tekst spreekt verder voor zichzelf en wordt ondersteund door een al even ondeugende koorzetting.

Over de uitvoerenden

Kamerkoor Quartna

Kamerkoor Quartna uit Maastricht heeft ongeveer 25 leden, amateurzangers uit alle windstreken van Nederland. De meeste leden werken aan de universiteit, in technische bedrijven, de gezondheidszorg, het welzijnswerk en de kunsten.

Quartna bestaat sinds 1987 en geeft jaarlijks concerten, vaak in samenwerking met instrumentale ensembles en solisten, en soms met een ander koor. Bach staat regelmatig op het programma, maar naast renaissance, barok en romantische muziek zingt het koor ook hedendaags werk.

Quartna staat onder muzikale leiding van Arno Kerkhof.

Zie voor meer informatie: www.quartna.net

Arno Kerkhof studeerde aan het Maastrichts conservatorium piano, orgel en kerkmuziek. Vervolgens studeerde hij orgel aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij in 1999 zijn diploma Uitvoerend Musicus cum laude behaalde.

Hij speelde orgelrecitals in binnen- en buitenland en werd uitgenodigd voor concerten en gastdirecties in o.a. Kotka, de kathedraal van Helsinki en de Thüringer Bachtage 2006.

Daarnaast is hij een veelgevraagd begeleider en zet hij zich bijzonder in voor de herwaardering van het Franse drukwindharmonium.

Hij werkt als dirigentorganist in Sittard en Valkenburg, en leidt naast Quartna verschillende andere koren.

Blazersensemble RAAK

In 1992 zochten vier blazers uit het Universiteitsorkest naar een mogelijkheid hun muzikale horizon te verbreden. Die vonden ze in de oprichting van Blazersensemble RAAK.

Hoewel RAAK klassieke muziek uit alle perioden van de muziekgeschiedenis heeft uitgevoerd ligt het accent op het moderne 20^e en 21^e eeuwse repertoire. Vaak gaat het daarbij om composities die door amateurs maar sporadisch worden uitgevoerd vanwege de moeilijkheidsgraad of de niet-alledaagse bezetting. In de loop der jaren heeft dit geleid tot zeer uiteenlopende projecten, waarbij extremen in de programmering niet geschuwd werden.

RAAK heeft met verschillende solisten en koren samengewerkt. Ook projecten met andere kunstdisciplines als kindertheater en literatuur zijn steeds zeer succesvol geweest.

Het ensemble werkt sinds haar oprichting op projectbasis en bestaat uit een vaste kern van gevorderde amateurs, professionals die niet (meer) beroepsmatig als musicus werkzaam zijn en conservatoriumstudenten, aangevuld met een wisselende bezetting per project.

Sinds oktober 2011 staat de jonge Spaanse dirigent Joxe Migel Extebarria voor Blazersensemble RAAK.

Verdere informatie vindt u op onze website: www.blazersensembleraak.nl

Joxe Migel Extebarria

Na een opleiding tot milieukundige is de uit Spanje afkomstige Joxe Extebarria zich volledig op muziek gaan richten. Hij rondde in 2003 zowel een bachelor schoolmuziek als hoorn af in Bilbao. Vanaf 2005 vervolgde hij zijn studie hoorn aan het Conservatorium Maastricht bij Will Sanders en Willy Bessems, alwaar hij zowel zijn bachelor als master haalde. Hij volgde masterclasses bij onder andere Eric Terwilliger, Eric Penzel en Stefan Dohr.

In 2007 startte Joxe Extebarria met zijn directieopleiding bij Enrico Delamboye en Jan Stulen, eveneens aan het Conservatorium Maastricht. In 2011 behaalde hij zijn bachelor.

Momenteel volgt hij de master orkestdirectie aan het Koninklijk Conservatorium van Antwerpen bij Ivo Venkov. Hij volgde masterclasses bij Edo de Waart, Jan Stulen en Roberto Montenegro.

Naast werkzaamheden als docent hoorn dirigeert Joxe Extebarria onder andere de jeudharmonie van Harmonie St. Petrus en Paulus en het Avanti Salonorkest in Maastricht. Daarnaast is hij dirigent van het fluitensemble Flute-Xperience en muzikaal leider van muziektheatergroep De Bunch.

In oktober 2011 is Joxe Extebarria Manon Meijs opgevolgd als dirigent van Blazersensemble RAAK.

Inge Stallinga-Gorissen

Inge studeerde in Maastricht bij Robert Szreder. Tijdens en na haar studie speelde ze in het orkest van André Rieu. Na een "break" van 6 jaar pakte ze haar viool weer op en speelde o.a. met Marco Borsato en Lionel Ritchie. Ze trad op als soliste bij diverse orkesten en gaf samen met Jean-Philippe Rieu een concert in Oman. Tegenwoordig speelt ze bij Reincarnatus, het Maastrichter strijkkwartet, Caricia en blijft ze samenwerken met J.P. Rieu.

Dit concert werd mede mogelijk gemaakt met steun van de Gemeente Maastricht

